

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2002**

**Pregó
de Festa Major**

Irene Rigau i Oliver

Consellera de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya

Pregó de Festa Major

II· lustríssim senyor alcalde,
Sr. Carles Pellicer, diputat
II· lustríssima senyora delegada territorial de Benestar Social a les Terres de l'Ebre
Sr. President de l'Associació de Gent Gran
Autoritats
Puntaires
Senyores i senyors
Amigues i amics,

Quan vaig ser convidada per la Corporació Municipal a llegir el Pregó de les Festes d'enguany, no cal dir que vaig ser conscient de l'honor que se'm feia.

El pregó és el pòrtic de la Festa Major i agraeixo la confiança que se'm fa d'obrir de bat a bat i solemnement aquest pòrtic per tal que comencin a arribar a totes les llars de Les Borges de! Camp els aires alegres de la vostra Festa Major.

Una Festa Major coneguda arreu de la comarca i de molts llocs dels seus voltants.

Quan s'accepta l'encàrrec de llegir el pregó d'una població, l'honor al cap de poc es converteix en una certa preocupació.

Perquè abans de llegir-lo cal escriure'!. Un pregó no és una conferència ni un discurs polític.

Què puc explicar? Què hauria de comentar? Com ho haig d'anunciar? Interrogants i vet aquí que aquests dubtes et produeixen un cert neguit. Aquest quadre simptomatològic correspon com saben els que l'han patit, a la síndrome del pregoner. I sobretot se sent amb més intensitat quan la data de lectura s'apropa i quan els pregoners que t'han precedit són persones de gran vàlua com és el cas de Les Borges del Camp.

Els pregoners, i en el meu cas permeteu-me que digui: pregoneres, sempre fan referència al passat, a la història, sempre miren i donen una ullada als temps pretèrits. És una espècie de norma implícita al fet pregoner.

Benvinguda aquesta norma, ja que m'ha permès conèixer í saber que si bé els orígens de la vila de Les Borges del Camp es remunten a la reconquesta cap a la segona meitat del Segle XII, en el seu terme s'hi han trobat restes prehistòriques i vestigis d'època romana (veniu de lluny, de molt lluny!)

I que al començament del segle XIV Les Borges del Camp va ser una de les set viles o llocs que fundaren la Comuna del Camp, a la qual vàreu pertànyer fins a la seva extinció pel Decret de Nova Planta del rei castellà Felip V.

I també he pogut conèixer i avui recordar que com tots els pobles, llocs i viles del camp vàreu patir els efectes de la guerra contra Joan II, de la dels Segadors i sobretot els de la de Successió que significà la pèrdua de la llibertat dels Països Catalans.

Un cop complerta l'obligació implícita, com he dit abans, de tot pregoner, de mirar una estona per un retrovisor temporal, permeteu-me ara que em situï a l'actualitat i que us felicitï a tots vosaltres borgencs i borgenques per haver sabut mantenir una tradició tan bonica i fervorosa com la processó per anar a cercar la venerada imatge de la Mare de Déu de la Riera. Aquesta celestial patrona que ben adornada i ben acompanyada fa la seva lenta davallada cap a la vila on l'esperarà ben segur enguany també, una gran oració.

Borgencs i borgenques!! Us espera un programa d'actes molt ben farcit, un programa ampli i variat, programa que aquest any es veu enriquit amb la celebració comarcal de la nostra diada Nacional.

També crec que mereix un esment especial la IV Trobada de puntaires i la mostra de treballs realitzats per l'Associació de Gent Gran, perquè les labors i les manualitats són sensibilitat, són dedicació i esforç i estima a una tradició artística ben nostrada. Us invito si no ho heu fet, a visitar-les.

Cada vila, cada poble, cada ciutat, té la seva manera de viure les Festes Majors. Per això la Festa és un senyal d'identitat de la població que la celebra i tradueix els seus fets i les seves característiques, els seus anhels i les seves aspiracions...

És també l'entroncament amb els seus orígens, el seu sentir i la manera com s'entén la convivència.

Tot això és el que dóna sentit a la Festa que en honor de la Mare de Déu de la Riera celebrarem els propers dies de setembre d'acord amb una tradició que generació rera generació heu sabut i sabeu mantenir viva i ferma.

El que té de característica tota Festa Major (i la vostra ho té amb molt d'encert) és la dimensió de la joia compartida, una voluntat comuna de ser feliços junts. Heus ací el sentit de la festa, recordar que els homes i les dones, els joves i els grans, els infants i els adolescents, estem cridats a viure plenament dins la joia de comunicar-nos, de relacionar-nos, de ser amables, de buscar els uns la manera de fer més agradable la vida dels altres.

Gaudir de temps per a la família, pels amics, per acollir els forasters i per enfortir les relacions i vincles de parentiu, d'amistat i d'estima.

Arribat aquest punt, ja cap al tram final d'aquest pregó, voldria dedicar unes paraules a aquelles persones a les quals tots els devem estima i respecte, són -segur que ho heu endevinat- les persones grans de Les Borges del Camp.

Ho faig, i de tot cor, com a membre del Govern de Catalunya, com a acte de reconeixement per la seva col·laboració directa en la construcció de la nostra població i de la Catalunya d'avui, la Catalunya d'aquest nou segle que ara disfruten els infants,

joves i adults i que és el fruit del seu treball, dels seus sacrificis i dels seus esforços. A tots ells el nostre profund agraïment i reconeixement.

Tot pregó té un final, un acabament, i l'ha de tenir perquè la seva exclusiva funció és la d'anunciar, de pregonar l'arribada de la Festa Major. Aquesta ha estat avui també la meua il·l·lusió.

Funció i il·l·lusió que van acompanyades d'un desig que per acabar, ara sí, tot seguit proclamaré: Que el sentit de germanor i civisme d'aquests dies de festa major perduri en l'esperit i el cor de totes les famílies de Les Borges del Camp al llarg de tot l'any.

Molt bona Festa Major
Visca Les Borges del Camp
Visca Catalunya.

Irene Rigau i Oliver
Consellera de Benestar Social
Les Borges del Camp 1 de setembre de 2002